„העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל־אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03־243386. תא־דואר 136 • מען מברקי: „עולמפרס" • מודפס ב„הדפוס החדש" בע„מ, תל־אביב, רח' בן־אביגדור • הפצה: „גד" בע„מ • גלופות: צינקוגרפיה „כספי" בע„מ • העורך הראשי אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תבנית: יוסי שגיב • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרוני • המו„ל: העולם הזה בע„מ.

קוראי יקרים,

לפני כחודש יחצי נודע לכתבת העולם הזה כי השחקנית־דוגמנית, מגדי ריס־דייוויס־שאולי, נישאה בחשאי בחו„ל. הערכנו כי ידיעה זו שווה יותר מאשר מישפט או שניים במדור אנשים או קטע במדור רחל המרחלת. סוף־סוף, מגדי אי־נה רק שחקנית וכוכבת קולנוע ישראלית ודמות בולטת בחוגי החברה. בשל מעור־בותה בשעתו בשעוריית פרופיומו בברי־טניה, שגרמה להתפטרותו של שר־המיל־חמה הבריטי, היא הפכה דמות בינלאו־מית, שהעיתונות ברחבי העולם מגלה בה התעניינות.

כאשר גילה העולם הזה, לפני כחצי שנה, למתיחה. למגדי היו כנראה נימוקים אי־שיים משלה לשמור את דבר נישואיה ל־ז'אן־שארל בסוד.

אבל ההכחשה הופיעה בשבועון אחר. שבועון הבידור להיטון פירסם כעבור שבוע ידיעה, שהציגה את הסיפור שפורסם בהעולם הזה על חתונתה של מגדי כ„פרי דימיונו הפרוע של הכותב." באותו סי־פור עטושה גם מגדי כמי שאמרה: „אינני מתכוונת להתחתן בעתיד הקרוב, לא עם ז'אן שארל ולא עם אף אחד אחר."

לא היה לנו עניין להיכנס בוויכוח עם אותו עיתון בעניין שולי מעין זה. הנח־נו שבמוקדם או במאוחר תצא האמת לאור. כך גם קרה. לפני שבועיים נאלץ אותו שבועון לפרסם תיקון לידיעתו, סיפר ל־קוראיו כי מגדי בכל זאת נישאה לז'אן שארל. אלא שעורכי אותו עיתון לא העלו כלל על דעתם להתנצל בפני העולם הזה על שניסו להפריך סיפור אמיתי ולהציגו כשקר. מחלנו להם גם על כך.

בשבוע האחרון היתה לנו הזדמנות לברר אצל מגדי, בעת שהופיעה בפומבי עם בעלה החדש, מדוע ניסתה להכחיש את נשואיה. „אני פורשת מהחיים הציבוריים," סיפרה, „אני עוזבת את התיאטרון והקול־נוע והופכת לחיית־בית." לא בדיוק. מג־די מתכוונת לערוך את מדור האופנה בירחון מוניטין, להוציא ספר עצות ל־נשים בנושאי יופי ולנהל עסק בידור קטן בתל־אביב.

„אבל מדוע הכחשת כי נישאת?" הת־עקשנו לדעת.

„לא הכחשתי," טענה מגדי. „אתם כתב־תם שנישאתי בברלין. האמת היא שנישאתי בבריטניה..."

„אבל להיטון ציטט אותך כמי שאמרה, שאין לה שום כוונות להינשא בעתיד הקרוב..."

„כן," עשתה מגדי תנועת ביטול בידה, „ממתי כל מה שכותבים זה מה שאומרים?"

■ ■ ■

כמינהגו מזה שנים, טרח הקורא דני גספר מנתניה לערוך גם השנה סיכום סטא־טיסטי של גיליונות העולם הזה שראו אור בשנה החולפת. כמה מהנתונים שהעלה במחקרו הפתיעו אותנו ויעניינו בוודאי גם אותך.

הנה סיכומו המשוערתי של דני גספר:

תקופת החגים תמה. אבל לפני שנכנס לשיגרת החיים האפרוריים, עלי לבשר ל־מישפחת העולם הזה את תוצאות סיכומי המספריים, עם חתימתו של כרך השנה ה־42, שבו נשברו לא פחות משבעה שי־אים על־ידי המערכת הפועלת ללא ליאות.

השנה ה־42 החלה בגיליון 2088 (גי־ליון הסיכום של שנת תשל"ז) ותמה ב־גיליון 2142 (אשי־השנה עזר וייצמן חנך את השנה ה־43). בסך הכל הופיעו בשנה זו 55 גיליונות שעלו לכיסו של הקורא הנאמן 676 ל"י (בתנאי שרכש אותם ב־השנה הורכב הכרך מ־24 גיליונות בני 56 עמודים, 17 גיליונות בני 60 עמודים, 13 גיליונות בני 68 עמודים וגיליון אחד של 84 עמודים. נו, ובאם נשבר שיא ה־תכולה כיצד לא ישברו שיאי התוכן? 6255 תמונות ו־2179 מודעות פורסמו ה־שנה, לעומת 5039 תמונות ו־1743 מודעות פירסומת שהופיעו בכרך השנה ה־41.

מדור המיכתבים (כולל פורום) הכיל השנה 954 מיכתבים לעומת 914 בשנה שעברה. אך בנושא אחד ישנה יריד: רק ל־51 מיכתבים צורפו תמונות כות־ביהם. מינהג זה שהיה נפוץ בהעולם הזה בשנות החמישים והשישים הולך ונע־לם — וחבל. טוב תעשה המערכת אם תרתם שוב להחדרת נוהג זה כבימים עברו, כדי שהקורא יוכל להתרשם גם „עם מי יש לו עסק" מלבד קריאת הדעה המו־בעת במיכתב.

המדור דף תשקיף סיפק השנה 687 ידיעות מול 603 בשנה שעברה. מדור אנשים סיפק 1664 סיפורים קטנים על אנשים חשובים ופחות חשובים — שי־פור עצום לעומת שנים קודמות; במדור במדינה הופיעו 421 כתבות מול 363 בכרך ה־41. ולסיום חידוש לחובבי הרכילות: השנה נוסף לסיכום הסטאטיסטי גם מדור רחל המרחלת שהספקו היה השנה 517 קטעי רכילות, לא עלינו (לעומת 309 בשנה הקודמת).

אכן חג לעיניים. וכיוון שלא ייתכן חג ללא איחולים — אז שתהיה לכם שנת עבודה פוריה. ולנו הקוראים אאחל, ש־לעולם לא נקבל מוצר פחות בטיבו מ־הכרך ה־42 של העולם הזה.

עד כאן מיכתבו של דני גספר, שאילוליא הוא, לא היינו מודעים לעולם למידת הגידול המתמיד והעקבי של העולם הזה משנה לשנה.

מגדי ז'אן־שארל לפאזור השבוע
„להפוך לחיית־בית"

מגדי: לא התחתנתי

ה כתבה שהופיעה בגיליון השבוע שעבר של „העולם הזה", ושאר כה סופר בפרטי־פרטים על טקס נישואיה של מגדי ריס־דיוויס וידידה, התקליטן ז'אן־שארל — היא פרי דימיונו הפרוע של הכותב!

„ממש צחקתי כאשר תירגמו לי את הכתבה על החתונה שלי — דבר שלא היה ולא נברא", הגיבה השבוע מגדי באוזני כתבתנו, נעמי רין. „הם ממש המציאו סיפור שלם סביב הטקס, כולל תגובות הקהילות במשרד רישום בברלין. הכל מצוץ מן האצבע!"

„העולם הזה" הקדיש לכתבה לא רק עמוד שלם — אלא גם את השער האחורי שלו!

- מגדי וז'אן־שארל בילו אמנם באחרונה בברלין, אך מכאן ועד להתניה הדרך עוד ארוכה. „אינני מתכוונת להתחתן בעתיד הקרוב, לא עם ז'אן־שארל ולא עם אף אחד אחר", אמרה מגדי.

הידיעה ב„להיטון", 21.9.78
„לא כל מה שכותבים זה מה שאומרים..."

השער האחורי („העולם הזה" 2141)
חתונה חשאית

שמגדי עומדת להינשא למולטימיליונר ה־קנדי ג'ו ליבו, היכה הסיפור הדים והוע־תק בעיתונים רבים בבריטניה ובקנדה. גם ללא פירסומה המופלג היה הפעם סיפור חתונתה של מגדי (העולם הזה 2141) סי־פור אנושי בעל עניין מיוחד. לא בכל יום מבטלת נערת־זוהר נשואין עם מולטי־מיליונר, כדי להינשא שלושה חודשים אחר־כך בחשאי למרקיד דיסקוטקים יפה־תואר אך חסר אמצעים, כפי שעשתה מג־די בעת שניישאה לז'אן־שארל לפאוור. הקדשנו לסיפור עמוד אחד בחלק הקל של העיתון ואת השער האחורי של אותו גיליון.

בשעת הופעת הגיליון היתה כבר מגדי בארץ. מייד אחרי שראה העיתון אור היא התקשרה עם אחד מאנשי המערכת. ביק־שה להכחיש את סיפור חתונתה. לא עשינו זאת. אומנם איש מאנשי העולם הזה לא נכח במעמד חתונתה של מגדי, אבל המקו־רות שלנו בנושא זה היו מספיק טובים ומהימנים כדי להשתכנע שלא נפלנו קורבן